

- ⁹ Вижъ по-горе, въ II глава, заб. 53 и 68.
- ¹⁰ Вижъ по-горе, заб. 2.
- ¹¹ „Regnum Slavorum“, cap. XXIII.
- ¹² Рамбо, *ibidem*, 172.
- ¹³ Вижъ въ втора глава, заб. 51.
- ¹⁴ „De administr. imp.“ ed. Bonn. 151.
- ¹⁵ Също тамъ, стр. 353, заб. Бандури.
- ¹⁶ „Славянскія Древности“ II, кн. II, стр. 7.
- ¹⁷ Също тамъ, стр. 20. Това мнение на Шафарика въ най-ново време повтори, покрай другите, и Рамбо, *ibidem*, 465.
- ¹⁸ Гфререръ, *ibidem* II, 110—130.
- ¹⁹ Вижъ Рачки: „Odlomcii“, 24; „Rad Jugosl. akad.“ XXV, 188.
- ²⁰ Рамбо, *ibidem*, 171, 172.
- ²¹ Вижъ по-горе, въ II глава, заб. 39.
- ²² Също заб. 41.
- ²³ Lucii „De regno Dalm. et Croatiae“ 1758, р. 75. Вижъ и забележките Бандури къмъ разглежданото свидетелство на Багрянородни, въ Бонск. изд. 352, 353.
- ²⁴ У Швандтнера, III, 548.
- ²⁵ Фарлати I, 334.
- ²⁶ Същиятъ, 2, 3, 112.
- ²⁷ Ние не сподѣляеме напълно неговия възгледъ върху историческата важность на тѣзи паметници. Вижъ по-горе, въ III глава, заб. 102.
- ²⁸ Сега малката крепость Клиса около Сплѣтъ. Гилферд. 200.
- ²⁹ „tempore ipsius (Cresimiri majoris) et filii eius Dirzislavi“.. Lucii, „De regno“ etc. 75.
- ³⁰ „Rad“, XIX, 67.
- ³¹ Рачки, „Rad Jugosl. ak.“ XXV, 190—202.
- ³² „De admin. imperio“, 158.
- ³³ Също, 155.
- ³⁴ Около 897 г. Клонимиръ, като избѣгалъ отъ България, се върналъ въ Сърбия съ намѣрение да отнеме великохупанския престолъ отъ Петра, но въ едно сражение съ този последния билъ убитъ. Багрянородни, пакъ тамъ, 156.
- ³⁵ Също, 158, 159.
- ³⁶ Вижъ по-горе въ III глава.
- ³⁷ „De administr. imp.“ 159.
- ³⁸ Харкави, „Разкази на мюсюлмански писатели“ и пр., стр. 117, 120 и заб. 4.
- ³⁹ Същиятъ, тамъ, 136 и заб. 12.
- ⁴⁰ Багрянородни не говори за Босна като за особена самостоятелна областъ, а я включва въ границите на Сърбия, като я нарича частъ отъ последната. Вижъ пакъ тамъ, 145, 159. Това се обяснява съ туй, че около 950 год., когато Багрянородни е писалъ своето съчинение и когато въ Сърбия управлявалъ Чеславъ, Босна се намирала подъ властта на сърбите. Отъ тука, обаче, съвсемъ не следва да се заключава, както правятъ обикновено, че Босна и въ